

1906-08-22

SENDER

Susette Cathrine Holten

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Øster Farimagsgade

Mentioned people:
Susette Cathrine Holten
Aage Holten
Hjalte Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Mentioned locations:
Viborg Domkirke, 8800 Viborg,
Danmark
Refsnæs, Kalundborg, Danmark

Archive:
Mappe 42 nr. 38

TRANSCRIPTION

Mappe 42 brev 38
Øster Farimagsgade 9
Den 22 ende Aug. 1906

Kjære Kim!

Jeg vilde forfærdelig gjerne været op til Eder, men i Ferien havde I jo saa mange, og jeg kunde ogsaa saa daarligt stykke min tid mere ud end jeg allerede havde gjort.

Imidlertid haaber jeg endnu paa at jeg kan naa at flyve op til Dig, mens Du er der endnu, for jeg vil forfærdelig gjerne se Domkirken.

-2-

Men nu vil jeg bede Dig høre lidt paa mig, min kjære gamle Broder. Du tror dog vist om mig, at jeg er et alvorligt Menneske selv om Du paa en Maade ikke kjender saa meget til mig. Jeg har besluttet mig til at rejse med ud i Verden – ja besluttet er egentlig ikke Ordet, men jeg har følt, at det var hvad jeg skulde og maatte gjøre. Det er kommet ganske stille lidt efter lidt, voxet frem indtil jeg nu ved, at det er hvad Vorherre vil hjælpe mig med, og ikke med

-3-

noget andet.

Jeg vilde saa gjerne, at I skulde tro paa, at det er saadan, selv om I har ondt ved at forstaa mig.

Det er jo ikke saa nemt, naturligtvis – men det andet var umuligt.

Aage skal naturligtvis med; det er netop det, at intet rives i Stykker, der er saa vigtigt for mig især for Drengens Skyld.

Paa saa mange smaa Maader er jeg blevet advaret, ved saa mange smaa Vink, saadanne som man kun forstaar, naar

-4-

ens Sind er vaagent for det.

Og der er slet ingen tvivl i mig.

Vil Du nu læse dette i Kjærlighed?

Hils alle saa meget fra mig.

Din Søster.

Hos Nielses har de det godt undtagen Hjalte, der strax blev forkølet, da han kom fra Refsnæs, og endnu ligger.

Post. Farinmaggade 43.
22nd Aug. 1906.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 42 Nr. 38

Kjære Kim!

Jeg vilde forførdelig gjerne
været op to Eder, men i
Ferien havde I jo saa mange,
og I kunde ogsaa saa daarlige
stykke min Tid mere ud,
end I allerede havde gjort.

Imidlertid haaber I endnu
paa at I kan naa at flyve
op to Dig, mens der er der
endnu, for I vil forførdelig
gjærne se Donskirken.

Men nu vil j' bede Dig
høre lidt paa mig, min kjære
gamle Broder. Du tror dog vist
om mig, at j' er et alvorligt
Menneske, selv om du paa en
Maade ikke kjender saa meget
til mig. Jeg har besluttet
mig til at rejse med ud i
Verden - ja besluttet er egentlig
ikke Ordet, men j' har følt,
at det var hvad j' skulde og
mætte gjøre. Det er kommet
ganske stille lidt efter lidt,
voxet frem indtil j' nu ved,
at det er hvad Verden vil
hjælpe mig med, og ikke mere

noget andet.

Jeg vilde saa gjerne, at I
skulde tro paa, at det er saadan,
selv om I har ondt vid at
forstaa mig.

Det er jo ikke saa nemt, natu-
rlogis, - men det andet var
umueligt.

Alene skal naturligvis nu; det
er netop det, at intet vides i
Styckhus, der er saa vigtigt for
mig især for Druggens Skyld.

Paa saa mange smaa Maader
er jo blot advaaret; ved saa
mange smaa Vink, saadanne
som man kun forstaar, naar

ens Sind er vægent for det.
Og der er slet ingen Tvivl
i mig.

Vil Du nu læse dette i
Hjærlighed?

Hils alle saa meget fra
mig.

Din Lørdag.

Hos Nilsen har de det godt
undtagen Hjæll, der strax blev
forbjødet, da han kom fra
Repsnes, og endnu ligger.